

[Drachmann.]

nemførte den Valutacentral, som var en Ubehagelighed, men som var Konsekvensen af en forfejlet Frihandelspolitik, var Gravstenen over en Tid, der aldrig kommer igen, og derfor bør den Tale, det ærede Medlem Hr. Himmelstrup holder her, og den Agitation, hans Parti fører ude i Landet, stoppe op, inden den faar Uærlighedens Præg sat for stærkt paa sig.

Valutacentralen var Afslutningen paa den Periode, den kommer ikke mere igen, den er i alt Fald ikke aktuel i denne Situation. En Agitation imod den Valutacentral, som man selv gik med til for at redde Stumperne ud af Ruinen og Faldlitten, en Agitation mod det, man selv har været med i, den stempler sig selv. Men det, at man i Dag tager Frugterne af en Traktat baseret paa denne Foranstaltning, paa Valutacentralen, det slaar dog enhver Rekord med Hensyn til mærkværdig og siksagtig Politik.

Formanden: Det ærede Medlem brugte i sin Tale Udtrykket „forløjet“ om et andet Medlems Stilling. Det forekommer mig, at dette Udtryk er for stærkt. Jeg vil fraaade, at man fortsætter paa denne Linie, og jeg tillader mig i øvrigt at gøre opmærksom paa, at selv om den foreliggende Sag er af den største Vigtighed, udkræves det dog ikke, at de debatterende Medlemmer i Salen slaar hinanden ganske ihjel.

Himmelstrup: Det ærede Medlem Hr. Drachmann har den Vane — den udfoldede sig meget stærkt forleden Aften under Toldlovsdebatten, hvor jeg heller ikke havde Tid til at svare det ærede Medlem, og den er ogsaa kommet til Udfoldelse i Dag — at bruge de stærke Ord og den forlorne højtidelige Tone. Nu er der et gammelt Bonmot, der siger: Fra det ophøjede til det latterlige er der kun et Skridt — hos det ærede Medlem Hr. Drachmann er det tilmed et meget lille Skridt.

Naar det ærede Medlem Hr. Drachmann gjorde mig det direkte Spørgsmaal, hvorledes det da forholdt sig med de Varer, som nu skulde indføres her til Landet, hvorledes jeg f. Eks. vilde stille mig til en Vare som Herrekonfektion, om den skulde paa den bundne Liste eller paa Frilisten, ja, saa ligger det i Sagens Natur, det kan da et Barn forstaa, at i det Øjeblik man fra tysk Side har Interesse i at sælge denne eller hin Vare og vi maaske Interesse i at faa den ind i Landet, fordi vi saa kan fremme

vor Eksport, saa vil jeg selyfølgelig holde en saadan Vare paa den bundne Liste for derpaa at handle den væk. Det ligger da i Sagens Natur, det kan slet ikke være andet. Og dèr er det just, dette Forhold kommer frem, at her skal stadig de Interesser, som repræsenterer Landbrugseksporten, kæmpe en haard Kamp med de Interesser, der repræsenterer, om jeg saa maa sige, den snævre Beskæftigelse, det er Industriinteresserne, og det er Fagforeningsinteresserne. Det er ikke muligt at faa placeret en stigende Del af vore Varer i Udlandet, netop fordi man af beskæftigelsesmæssige Hensyn ikke vil have de paagældende Færdigvarer herind i Landet. Det er dog saa ligetil, at et Barn kan forstaa det, og det forekommer mig derfor, at ogsaa det ærede Medlem Hr. Drachmann burde kunne forstaa det.

Jeg har givet det ærede Medlem Hr. Christmas Møller Svar paa det Spørgsmaal, han stillede til mig ved første Behandling, og svarede — det vil han sikkert indrømme, naar han er i sine gode Øjeblikke — paa det paa en saadan Maade, at der var Ræson i det. Men saa forsøger det ærede Medlem at komme ud af det ved at stille nye Spørgsmaal. Det er en Form for Polemik, som efter min Mening har en meget lav Rang; det gamle Ord er jo saa sandt, saa sandt, der siger, at een Daare kan spørge om mere, end syv vise kan svare paa, og da jeg tilmed ikke er en Vismand, medens der til Gengæld ikke er noget, der hikker ved Lignelsen til den anden Side, finder jeg ikke ringeste Anledning til at søge at besvare det ærede Medlem Hr. Christmas Møllers nu gentagne Spørgsmaal, af den simple Grund, at jeg ikke er Medlem af Valutakommissionen og ikke ved, hvorledes Forhandlingerne der føres, eller hvorledes det ærede Medlem Hr. Krag og det ærede Medlem Hr. Brorsen har stillet sig. Men det ærede Medlem kunde jo rette sit Spørgsmaal direkte til det ærede Medlem Hr. Brorsen eller andre ærede Medlemmer, som kender mere til denne Sag, end jeg gør.

Det har i øvrigt slet ikke været min Mening at komme ind paa alle disse Spørgsmaal i Dag, fordi jeg syntes, det var unødvendigt at genopfriske den gamle Debat ved denne Lejlighed, hvor det er saa klart som Dagen, at det Spørgsmaal, der foreligger til Behandling, nemlig om den dansk-tyske Vareudvekslingstraktat skal ratificeres eller ikke, det er i Forvejen afgjort: den skal ratificeres. Desuden mener jeg, der kommer en senere Lejlighed, hvor disse Spørgsmaal kan tages op, ogsaa Spørgs-